

Respect pentru oameni și cărți

PAUL FERRINI

Când iubirea vine ca un dar

*Întâlnirea cu sufletul perechei
în această viață*

Traducere din limba engleză
de Alexandru Buican

Fiecare iubit nu poate să ignore faptul că există o
întâlnire care să aducă o nouă speranță. În lumea
nu se întâlnește niciun alt sfârșit de dragoste care să
aducă atâtă convingere.

Editura For You
București

Cuprins

Prefață	5
---------------	---

Partea I

Furtuna	9
<i>Focul zeilor</i>	13
Pacea	16
<i>Înlănțuit de valuri</i>	20
Qumrun	23
Sinergia	25
<i>Sărutul dimineții</i>	27
Chemarea inimii	31
<i>Sclipire</i>	32
Rezistența	34
<i>Vizita</i>	36
Întâlnirile	37
Întâlnirea celui iubit	39
La plimbare	41

Partea a II-a

Visând cu ochii deschiși	45
<i>Binecuvântarea</i>	47
Fântâna	49
Dansând în flăcări	51
<i>Ceremonia</i>	53
Un nou continent	55
<i>Rugăciunea</i>	56
Capitularea	57
Cornul abundenței	58

Pregătirea	60
Suferința.....	62
<i>Recviem</i>	64
Lucrare în desfășurare.....	66
<i>Mamă</i>	68

Partea a III-a

Inima plină de compasiune	71
<i>Sfârșitul</i>	73
Rituri de trecere.....	79
<i>Succesiunea visurilor</i>	81

Partea a IV-a

Energia extatică.....	85
Frica de a te preda	89
<i>Creuzetul</i>	91
Pășind prin ușă	93
<i>Tapiseria</i>	95
Scrisorile	96
<i>Bodârlăii</i>	102

Partea a V-a

Libertatea și devotamentul	105
<i>Bând elixirul</i>	110
Imersiune totală.....	113
Coborâțul găleții.....	118
Prima cină	120
Pomul vieții.....	122
<i>Întoarcerea acasă</i>	125
<i>Dansul iubirii</i>	128

Partea a VI-a

Crinii din vale	131
<i>Inimi furate</i>	137
<i>Ghicitoarea sfinxului</i>	138
Lacrimi.....	143
<i>Alegerea</i>	146

Partea a VII-a

Acceptare radicală.....	151
Parteneriatul sacru.....	153
Aprofundarea	155
<i>Transfigurarea</i>	157
<i>Apariția</i>	158
Maestrul	161
Întâlnirea Iubitului și a Celui Iubit.....	166

Prefață

Fiecare partener care vine să danseze cu noi ne învață ceva și ne aduce darul uniunii sub noi forme. Prin fiecare, atingem ceea ce este posibil să creăm cu celălalt. În acest fel, sufletul pereche nu este doar o singură persoană, ci o lucrare în desfășurare, o tapiserie ţesută din lumină și umbră, speranță și teamă.

Fiecare iubit ne pregătește pentru întâlnirea cu Cel Iubit. Fiecare ne aduce o lecție și un dar. Iar fiecare se cedează celuilalt, aducând un dar mai profund și o lecție mai convingătoare.

Pe măsură ce învățăm să ne cinstim, atragem parteneri care ne provoacă să devenim mai conștienți de alegerile pe care le facem. Treptat, ne deschidem inima față cu potențialul de a ajunge la intimitate pe toate nivelurile.

Respect pent Această îmbrățișare a chakrelor ni se deschide doar atunci când ne-am încheiat considerabil munca interioară. Și atunci nu mai este vorba doar despre o legătură materială, profană. Este Duhul materializat în trup. Este Prezența Iubirii ce sălășluiește în noi, bine-cuvântându-ne și înălțându-ne.

Este atât un dar, cât și o responsabilitate. Este atât o promisiune făcută, cât și una respectată.

Partea I

Furtuna

Ploaia pătrunde în inimă și în pământ ca o prezență ce te trezește la viață. Lacul din spatele casei este bătut de milioane de stropi, pe măsură ce văzduhul se coboară într-o cascadă de nori negri, iar vântul duce apele agitate ale lacului dintr-o parte în alta.

Mâinile tale au același efect asupra corpului meu. Sunt precum un palmier prins în mijlocul ciclonului, înconjurat de vânt puternic, ce amenință să-l dezrădăcineze și să-l sfărsească.

Niciun bărbat și nicio femeie în toate mințile n-ar vrea să fie pătrunși în felul acesta. Vântul și ploaia îi țin pe toți ostatici. Până și rațele din iaz s-au strâns laolaltă în mijlocul iureșului, ridicându-se pentru a simți vântul, în timp ce bat din aripi și revin în apele tulburi.

Nu trebuie să fii o fiară înaripată ca să fii invadat. Toate lucrurile vii sunt pătrunse de furtună și îi poartă energia. Tu și cu mine suntem doar pântecele care

Respect pentru oameni și cărti

așteaptă să fie umplute cu frunze căzute, crengi și coji, pe măsură ce copacii se scutură în jurul nostru.

Noaptea trecută, pe plajă, eram la fel înfometăți unul după celălalt, rătăcind în jur ca doi cățeluși flămânzi prin nisip. Cu toate acestea, există ceva complet impersonal în asta. Furtuna vine și trece prin inimile noastre, prin mâinile noastre, apucând orice parte a corpului la îndemână și apoi eliberând-o, precum spuma valurilor care se sparg pe plajă și se retrag la reflux.

Fără prezența naturii nu am avea nicio cale de a înțelege acest du-te-vino sau mișcarea ochiului ori a mâinii peste aceste plaje și pajiști ale inimilor noastre. Fiecare celulă din corp trăiește și se mișcă într-o mudră sau într-un dans spontan, iar noi suntem ca doi războinici de pe plajă care își agită bețele de lumină albastră sub norii negri și nisipurile argintii.

Păsările ne zboară din inimă și ne dorm la picioare. Suntem parte a lumii agitate, minioni extatici dincolo de obișnuita vedere. Săruturile noastre nu sunt săruturi, ci armate invadatoare în noapte, ce populează pământul și dispar la prima rază de lumină.

Nu ești femeie, aşa cum nici eu nu sunt bărbat, ci suntem un alt lucru care se folosește de brațele, picioarele și trunchiurile noastre pentru a-și face dansul provocator, ordonând ploii și vântului să vină pe plajă. Obișnuiam să cred că sufletele pereche au un alt fel de dans, dar m-am înșelat complet.

Acest dans este dincolo de tine sau de mine. Are loc în sâangele nostru și își conduce energia prin oasele noastre. Nu are nimic de-a face cu corpul tău sau cu al meu. Nu suntem decât gazde temporare.

Respectătorul său
Energia nu ne-a cerut permisiunea de a se întrupa
în noi. Şi nu ne cere permisiunea pentru a pleca.

Nu avem niciun cuvânt de spus, nici nu putem protesta împotriva încălcării limitelor noastre. Atunci când vine vântul, nu există corp care să nu devină vânt, iar când apele se ridică, nu există mâna sau braț care să nu se miște ca o aripă prin apele furioase.

Nimeni nu ne-a pregătit pentru aşa ceva.

La nunta vântului și a valurilor, stelele se agită în ceruri, iar inimile sunt zdrobite într-un ritual misterios pe care numai trupurile noastre îl pot înțelege. Corpul este doar o eșarfă care suflă în vânt și, în cele din urmă, devine liber, lăsându-ne goi precum Noe după prima furtună, ce a venit cutremurând pământul cu tunete în cer și explozii de lumină peste apele îンvolburate.

În lumea extatică, corpul este prețul pe care îl plătești. Este răvășit și învârtit pe un singur picior, înrădăcinat într-un centru ascuns al furtunii, condus ca o pânză într-un vânt circular, de jur împrejur, cu brațele și picioarele tremurânde.

Rumi știa toate acestea, dar nu ne-a spus. Dacă am fi știut că vom fi molestați, violați, pătrunși de o forță mai mare decât orice întâlniseră până atunci, probabil că nu am ales să venim pe această plajă. Dacă aş fi știut, nici măcar puterea ochilor tăi nu ar fi fost suficientă pentru a mă atrage aici. M-aș fi ținut înapoi. Aș fi lăsat plaja în seama vântului, ploii și norilor negri și zgomotoși.

Când energia pământului întâlnește energia cerului, oglinda de pe suprafața lacului încetează să mai

fie goală. Este umplută de zei supărați, care fac plecăciuni și se unesc într-un dans ceremonial ciudat.

Ferește-te de toți cei care îți cheamă sufletul pereche. Acest suflet pereche nu este cel bland pe care îl aștepți. El este Shiva și Ea este Shakti, întruparea furtunii.

Nu vei supraviețui noptii în care sosește sufletul pereche. Îți va fi smuls ceva ce-ai păstrat de-a lungul întregii vieții.

Iar zeii vor dansa pe corpul tău sfâșiat. Căci ei știu că-n cele din urmă ai fost umilit și învins.

Focul zeilor

*Azi sunt în flăcări
precum un foc purtat de vânt,
trecând de la un copac la altul,
devastând vârful muntelui.*

*Focul nu poate fi îngrădit.
Continuă să ardă cât suflă vântul.
Dacă te apropii prea mult,
și tu vei fi cuprins de flăcări.*

*Ești sigur că ești pregătit să arzi
pentru tot restul vieții?*

Nu prea am de ales.

*De îndată ce fulgerul lovește,
lemnul din apropiere se aprinde
ca și cum un vânt dintr-o altă viață
se ridică să mă întâlnească.*

*Oamenii se opresc și mă întreabă
„Ești bine? E totul în regulă?“
Și ce pot să spun?
Cum poate cineva să continue ca de obicei?*

Respect pentru dâmnic și cărți
*Când ochii ni se întâlnesc, lacrimile noastre curg,
deversând în flăcări,
și totuși focul continuă să ardă,
șuierând ca un șarpe pe cale să atace.*

*Știu că zeii râd,
pe măsură ce inima își face dansul epileptic,
tremurând, convulsiv, până când sunt forțat
să cad la pământ.*

*Ei simt o placere ciudată
pentru că îmi pierd decența și controlul.
„În sfârșit te avem
unde vrem noi“, îmi spun.*

*La fel ca Prometeu,
învăț să ard fără să mă consum,
să sar prin aer
fără să mă mișc.*

*Să fie aceasta recompensa sau prețul
cunoștinței? Poate că amândouă.
Iar acum și tu trebuie să plătești prețul.*

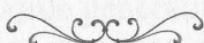
*Zeus și-a trimis pumnalul de lumină
la baza coloanei tale vertebrale,
aprinzând lemnul plutitor
aruncat departe pe plajă.*

Acum nu mai sunt singurul care arde.

*Trebuie să suportăm voința divină
dacă am deveni una cu ea.*

*Este dureros, totuși extatic.
Și nu e nicio scăpare din această îmbrățișare.
Suntem îmbinați împreună
ca ramurile din copacul vieții.
În aerul sărat, limbile de foc
ling fiecare mușchi încordat al trupurilor noastre,
până când ne vom pierde cunoștința.*

*Cu viața atârnând acum doar de-un fir
Am auzit vuietul slab al flăcărilor
Știind că suntem prea departe
Ca să fim salvați de mare.*

Pacea

După ce furtuna dispare, cerul cenușiu cedează elementelor de alb și albastru. Pământul este împrospătat și revigorat. Poți simți miresmele trezite de furtună.

Lacul este calm, ca și cum ar fi un alt corp de apă: senin și liniștit, reflectând în frumusețea sa gri-cenușie totul din jur.

Pe cât de puternică și de impulsivă a fost furtuna, pe atât de liniștit și de constant este rezultatul ei. Ritmurile simple ale naturii își reintră în puteri. Inima din centrul pământului bate în mod constant, iar inima din centrul corpurilor noastre își urmează bland diastolele, pe măsură ce respirația noastră încetinește și devine regulată.

Mă întorc către lume, privind liniștit în ochii tăi sau ținându-te de mâna și mergând lângă tine. Este simplu și ușor. Știu că sunt unde trebuie.

Respect pentru români și românești

Când te-ai apropiat prima dată de mine, te-am recunoscut și am știut ce urma să-mi spui: „Ești fratele meu, prietenul meu, soțul meu. Vocea ta este vocea pe care am auzit-o dintotdeauna în camerele secrete ale inimii mele. Îi cunosc rezonanța. Mâinile tale încă nu m-au atins, dar, cu toate acestea, voi cunoaște senzația degetelor tale în timp ce trec prin părul meu ori îmi mângâie coapsele. Nu te-am sărutat niciodată, dar știu senzația buzelor tale pe ale mele. Când te privesc în ochi, curenți de foc îmi săgețează fiecare celulă din corp. Te cunosc. Te recunosc. Îți amintești de mine? Mă cunoști aşa cum te cunosc eu?“

Iar tu știai că voi răspunde: „Da, îmi amintesc de tine. Atunci când zâmbești, toată dragostea pe care am cunoscut-o vreodată vine să mă întâmpine. În sunetul vocii tale aud intonațiile generațiilor de femei pe care le-am numit mamă sau fiică sau soție. Da, te cunosc. Dar de abia îmi pot cred ochilor sau urechilor. Nu-mi vine să cred că stăm în sfârșit față în față.“

În oglinda lacului ne privim ochi în ochi, suflet în suflet. Deși abia ne-am întâlnit, nu ne suntem străini. Știm deja unul despre celălalt lucruri pentru care altora le-ar trebui ani de zile să le afle. E o transparentă totală aici, căci niciun secret nu e posibil între noi doi.

Pe măsură ce mergem și mâna mea se odihnește pe șoldul tău, ea știe că acolo i-a fost locul dintotdeauna, la fel cum și șoldul tău știe asta. Noi nu ne atingem aşa cum o fac îndrăgostiții care se descoperă